

at undgaae en for stor Forvirring i disse Forhold, at det forandres derhen, at det kun bliver Næringsberettigede, der i alt Fald for Detailsalgenes Vedkommende nyde Begunstigelse ved denne Lov.

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Steenstrup: Den korte Bemærkning, som jeg har faaet Ordet for, gjælder det ærede Medlem for Randers (Nee). Han har misforstaaet Loven, naar han har meent, at der skal beregnes $\frac{1}{8}$ pCt. af det Hele, saa at Den, der holder Auction over et Parti Varer til Beløb 11,000 Rd., vil komme til at svare en billigere Afgift end Den, der holder Auction over et Parti Varer til Beløb 9,000 Rd. Det er kun for det, hvormed Beløbet overstiger de 10,000 Rd. — at $\frac{1}{8}$ pCt. bliver beregnet. Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er Meningen, at Enhver ved Auction maa sælge, hvad han vil; der er naturligvis underforstaaet: forsaavidt han i det Hele har Ret til at sælge. Jeg troer, at dette Forhold maa bedømmes efter den almindelige Handelslovgivning; dette har i alt Fald vistnok været Tanken; man har vel hæbet den Betingelse, at det skal være en gros Partier, der sættes paa denne Maade, men man har derfor ikke ubibdet Bestemmelsen til alt Muligt.

Formanden: Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Nee: Det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, at jeg i det af ham angivne Punkt har misforstaaet Loven, idet jeg ganske vist troede, at naar det Beløb, der holdes Auction over, oversteg 10,000 Rd., skulde der svares en Afgift af $\frac{1}{8}$ pCt. af det hele Beløb; men dette forandrer naturligvis ikke i Hovedsagen, hvad jeg har tilladt mig at anføre om det Dusselige i, at Afgiften sættes til $\frac{1}{8}$ istedetfor $\frac{1}{4}$ pCt.; de

andre Grunde, jeg har anført derfor, svækkes paa ingen Maade derved.

S. M. Petersen: Jeg skal med Fornøielse stemme for, at Lovudkastet gaaer videre, men i den Form, hvori det nu foreligger, vil jeg vanskeligt kunne stemme for det ved den endelige Behandling. Jeg seer nemlig ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre en Undtagelse her med Hensyn til Handelsvarer fremfor med Hensyn til andre Varer. Det er jo derhos meget relativt, hvad der forståes ved „Handelsvarer“; det er muligt, at der er en Bestemmelse, hvorved dette Begreb defineres, jeg kjenner den imidlertid ikke; men det forekommer mig at være nødvendigt at betegne, hvad der dermed menes, for at der ikke skal være aabnet Vej for en vilkaarlig Forstaaelse af Udtrykket i de enkelte givne Tilfælde. Jeg kan egentlig ikke tænke mig nogen eneste Løssreggenstand, uden at den maa kunne blive Handelsvare. Kaste vi blot et flygtigt Blik paa vore Bontikker, ville vi finde, at saa godt som alt Muligt er i Handelen; men naar dette er Tilfældet, hvorfor saa ikke ligefrem sætte: „Auctioner over Løssreggenstande“, saa veed man, at Bestemmelsen gjælder Alt, undtagen faste Eiendomme. Kan Statskassen taale det Tab, som maatte vise sig at blive Resultatet af Loven, saa skal jeg ikke have Noget imod den, især da den ærede Minister erklærer, at Tabet vil blive lidet i Forhold til det Gavn, Loven vil stifte, den Lettelse, som den vil medføre for Omsætningen; men skal det snevrere Begreb af „Handelsvarer“ gjøres gjældende, hvorved en stor Deel Brugs-gjenstande ville blive undtagne fra Lovens Omraade, finder jeg ikke Grund til at stemme for den. Gjælder det derimod alle Løssreggenstande, der kunne komme i Handelen, hvorfor saa ikke sige det? Jeg vil, som sagt, bemærke, at jeg, idet jeg overhovedet er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), ikke finder, at der er nogen særlig Grund til at gjøre denne Undtagelse fra Reglerne i vort Sportelreglement og vor Sportellovgivning, der lider af saa mange Mangler. Efter min Mening er der andre Retninger end den, hvori der er større Dødsfordring til at gjøre specielle Forandringer.